

יזמנו של ראש המועצה

אנחנו נמצאים בתקופה מורכבת ומאתגרת. אני מקווה שתהיה הידרדות, פתיחות ופשרה. אני לא בטוח שלשם האירועים מובילים. עסקתי השבוע בסוגיות של השלטון המקומי במרחב הכפרי ובסוגיות תקציב, בזמן שאחיי ורעיי "עולים על הברידות". אני מסתכל על אירועי השבוע במבט של ניסיון חיי ונסיבות חיי, וגם כנציגם של תושבי משגב.

אני מזועזע ומגנה את האלימות בחוארה. חד וחלק, הטרור והשכול אינם מצדיקים פגיעה לא מובחנת בחפים מפשע. לגבי המחאה נגד החקיקה בכנסת, והסקטורים והאישים המזוהים איתה וכן מהדנימיקה שלה, אני חרד ומסתייג מההתדרדרות לאלימות של מפגינים, וגם מהאלימות המשטרית.

באשר לרפורמה המשפטית/ הפיכה שלטונית, עמדתי מורכבת. הכרתי את מגרעות המערכת. אחי ז'ל - ד"ר דייוויד וינר, היה עו"ד ואקדמאי שעסק באתיקה משפטית ובפרקטיקה של משפט. הוא הגיע למסקנה שההתנשאות מטה את פרקליטות המדינה וגם את בתי המשפט ושהתבססה שיטה שמונעת בידור חפות מפשע ומיצוי זכויות של מואשמים. הוא עצמו היה בפרקליטות, באקדמיה, והיה ממקימי הסניגוריה הציבורית. היתה לו ביקורת מבנית עמוקה על מערכת המשפט. הוא התאבד בתחושה ש"נבגד" ע"י המערכת. הייתי מאוד קרוב אליו ומעורה בלבטיו. אני בעצמי ראיתי שבתי המשפט לא פעם ולא פעמיים, נהגו בהתנשאות ו/או באטימות בסוגיות של התיישבות, הסדרי חוב ונושאים רבים אחרים. הרגשתי לפעמים שקיימת "כנופיית שלטון החוק" שגורמת לעוללות ולפגיעה באנשים, בתהליכים ובקהילות. אין לי ספק שקיימת בעיה ושנדרשים שינויים. כל ההידרדיה המשפטית זקוקה לרפורמה ולשינויים מבניים. פרקליטות המדינה, כל מערכות הייעוץ המשפטי הציבורי, וגם בתי המשפט, זקוקים לביקורת ולבקרה.

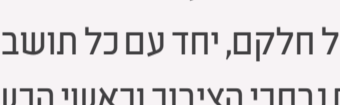
מצד שני, נסיבות חיי הביאו לכך שמילאתי תפקידים רבים בשליחות בתי המשפט ומערכת המשפט כ"נאמן" - וגם כ"מנהל מיוחד" במשך עשרות שנים. אין ספק שבשליחות ובחסות המערכת המשפטית תרמתי להתאוששותם ממשבר של עשרות ארגונים, יישובים וקהילות.

היום המערכת המשפטית הפכה למרכז השיח ברוב רבדי וחלקי החברה. אני לא ניטרלי, אני בעד רפורמה עמוקה במערכת המשפט ובד בבד נגד הכפפת המערכת המשפטית ישירות לממשלה.

כל חיי אני מזוהה עם השמאל ועם ה"פרוגרסיבים" ביחס לסוגיות כלכליות, בטחוניות ואזרחיות. כל חיי אני חי במעורב ובמשותף עם החברה הערבית, ואני חש את כאביה ותסכוליה. אני יהודי מאמין שמנסה לשלב תפילה ומצוות בשגרת חיי, ואני מסתייג מקיצוניות דתית ומקנאות דתית אלימה ורואה בה מעין "חילול השם". אני לא ניטרלי, אני בעד חזון מגילת העצמאות, בעד מדינה יהודית ודמוקרטית, בעד הגנה על מיעוטים ומוחלשים, ובעד מדינת ישראל. יש יסוד לחשש מהממשלה הנוכחית, ומכך שאינטרסים של תועלת אישית או מפלגתית מניעים החלטות. חשש כזה קיים לגבי כל ממשלה. יש יסוד לחששות, ויש יסוד למחאה של ימים אלו. המחאה היא נשמת אפה של הדמוקרטיה, ויש חשיבות רבה שהמחאה תיעשה בדרכים דמוקרטיות ומאוזנות. ארחיב על מחאה בשבוע הבא.

בימים אלו, אני משתדל למצוא דרך לגשר בין אחיי ואחיותיי, שכניי ושכנותיי, יריביי ובני בריתי. המצע המשותף מאוים. גם אני, כמו כולם, לא יודע בדיוק מה טומן העתיד.

בכל זאת, אני ממשיך להיות אופטימי. כמו בסוגיות איכות סביבה, אני מנסה "לחשוב גלובאלי, לפעול לוקאלי". אני בעד הידרדות. אני בעד פשרה. אני בעד שלום. אני וילדי ונכדי, קהילתי וכל הקהילות שאותם אני משרת, שייכים לאדמה הזאת. אני ממשיך לפעול כמיטב יכולתי לעתיד טוב יותר להם ולהן. "ב"ה נעשה ונצליח, אמן".

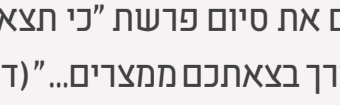
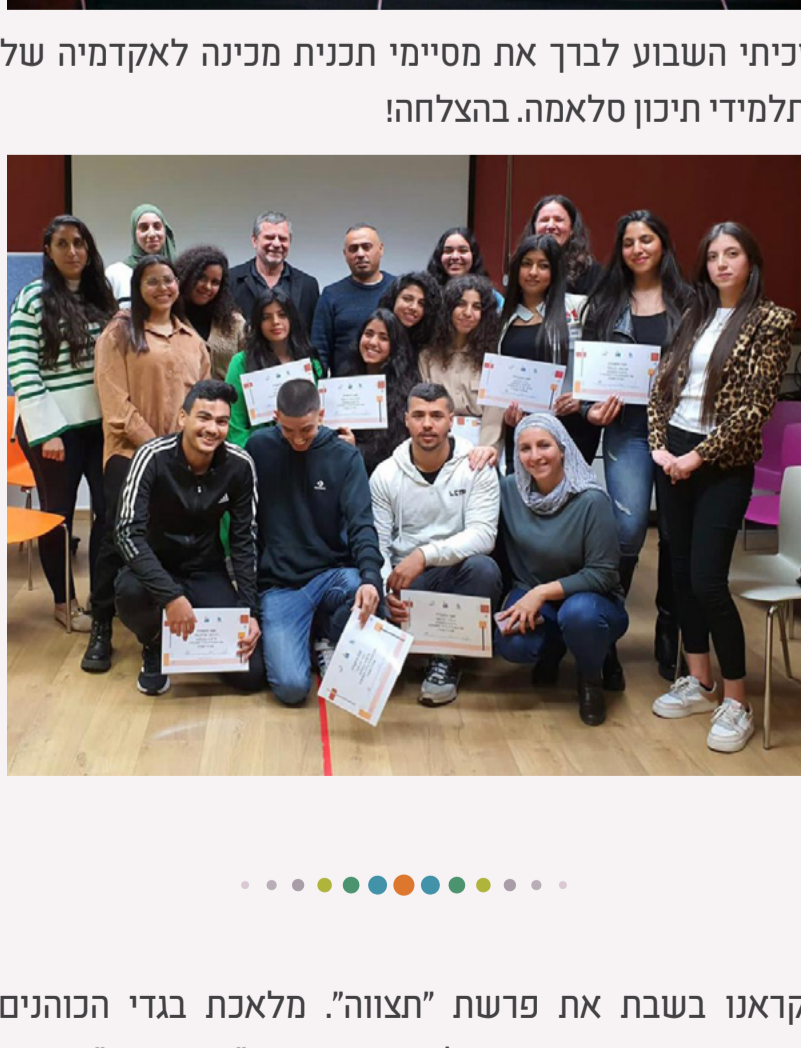
הצטרפתי השבוע למחאה של השלטון המקומי והאזורי נגד הצעת תקציב 2023-4. יחד עם הדרוזים והצ'רקסים, יחד עם הבדואים וכנציג של חלקם, יחד עם נבחרי הציבור וראשי הרשויות שמתמודדים 5 שנים עם חוסר יציבות שלטונית ומשילותית, עם קורונה, עם אלימות גואה, עם הקצנת הפילוג בחברה, ובעיקר - עם תקציב מדינה שפוגע בעקביות בחלשים.

השתתפתי עם עמיתיי, ראשי המועצות האזוריות מכל הארץ, בכינוס, לימוד, שיתוף ודיון. במועצות האזוריות גרים כמיליון תושבים בכ- אלף יישובים קטנים. השיטה ה"דו-רבדית" של מועצה/ יישוב משותפת למועצות ערביות ויהודיות, בפריפריה, במרכז וביהודה ושומרון. האוכלוסיה מגוונת מאוד. כל המועצות משתדלות להנגיש שירותים ממלכתיים ומקומיים, שירותי חובה ושירותי רשות, בינוי תשתיתי ופזיזי ובנינו קהילתי וחברתי, ולייצג את תושביהם מול השלטון המרכזי, משרדי הממשלה ורשויות המדינה. כל ראשי המועצות יצאו במשותף בקריאה להידברות ע"פ "מתווה הנשיא". כל המועצות חזרו בסוף השבוע להתמודדות "לוקאלית". גם אני.

זכיתי השבוע לברך את מסיימי תכנית מכינה לאקדמיה של תלמידי תיכון סלאמה. בהצלחה!

קראנו בשבת את פרשת "תצווה". מלאכת בגדי הכהנים ועבודת הכהנים. השבת שלפני פורים היא "שבת זכור". מצווה לקרוא לפני פורים את סיום פרשת "כי תצא" - "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים..." (דברים כ"ה, י"ז-י"ט). נהגו במנהגים שונים בשבת זו, והפיוט "אץ קוצץ" שנכתב כאן בישראל לפני 1,500 שנה, הוא חלק ממנהג "ספרד" (כינוי לאחד ממנהגי אשכנז דווקא). את המפטיר נוהגים לקרוא בהקפדה בכל מנהגי ההברות, הניגונים, והביטויים השונים. עמנו שרד, עמנו התקבץ, אנו זכינו לברכה, לרווחה ולבטחון יחסי. אמם של יגל והלל ז"ל שנרצחו, ברכה את נוער היישוב שלה ואת עם ישראל. הישרדות עם ישראל, לכידות עם ישראל, שיבת עם ישראל לארץ ישראל, ובנינו ארץ ישראל ופיתוחה בפיתוח רב קיימא, והפיכתה ל"אור לגוים" - אלו הם מורשתנו, תקוותינו ושליחותנו. שבוע טוב וחג פורים שמח!

**שלכם,
דני עברי**